

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ 44-й № 31 (1325). 13 ЖОВТНЯ 1978 р. Виходить щоп'ятниці. Ціна 2 коп.

СТУДЕНТСЬКОМУ ПОЛЮ—ЗНАК ЯКОСТІ!

Правофлангові

Четвертокурсник геофаку Володя **СОВЕНКО** завжди виходить переможцем у соціалістичному змаганні серед студентів, що працюють в колгоспі ім. Войкова Комінтернівського району.

Фото М. Задорожного.

РИТМИ ОСІНЬОГО ПОЛЯ

Працюють по-ударному

Дівчата II курсу геолого-географічного факультету працюють в радгоспі «Одеський» Комінтернівського району. Фронт робіт — помідори й виноград. Норма на помідорах — 500 кг, а на винограді — 300 кг. На поле щодня виходить 21 дівчина. Група збирає по 8,5 тонни овочів та винограду за день. За тиждень з 25 по 30 вересня студенти записали на

свій рахунок 51 тону! На 130—160 процентів виконують норми студентки Тетяна Моргун, Галина Бантиш, Любов Кравцова, Марія Карагяур, Людмила Натальчишина, Ірина Дяченко та Єлизавета Камаєва.

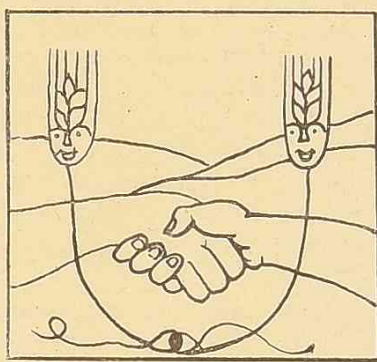
В. ГУРІЄНКО, асистент кафедри фізичної географії, керівник групи.

Норму виконують всі

В колгоспі ім. Чапаєва Комінтернівського району працюють 25 другокурсників біологічного факультету. Збирають виноград, копають буряки, чистять на току кукурудзу, виконують іншу роботу. 12 студентів збирають за день по 2,5 тонни винограду, п'ятеро вантажать по 7,6 тонни буряків, 17 чоловік чистять по 18 тонн кукурудзи. Приклад у роботі

показують студентки Н. Воля, Л. Цулукідзе, Г. Трохименко, В. Кресохін, Г. Черников, С. Бунін, В. Герасимук, Т. Яровенко. Норми виконують всі студенти без виключення.

В. ПЛАВИЧ, аспірант кафедри наукового комунізму, керівник групи.

Змагаються бригади

Трудивникам колгоспу «Дружба народів» Іванівського району не один рік допомагають на осінніх польових роботах студенти філологічного факультету. Ліне й цієї осені в широкому степу дзвінка студентська пісня. Понад 80 вихованців філфаку, очолювані доцентами І. Є. Саєнком і В. В. Шапоренком, викладачами В. М. Гладких і А. В. Кришмарем, збирають виноград.

Між студентськими бригадами, ланками розгорілося ділове трудове суперництво. — Навіть важко назвати краєвих, — каже голова ревізійної комісії колгоспу, він же — керівник групи по якості збирання А. П. Гузюнов. — Наші колгоспники не нахваляться своїми помічниками.

— І все ж передовики є, — уточнює бригадир Є. Ф. Магац.

Вона називає імена Раїси Костюк і Степана Осадчука, Олександра Мазура і Бориса Синявського, Ніну Берлінську і Надію Усенко, Галину Решетник, Марію Плахотну, Надію Гульченко...

Всіх тих, хто збирає щодня по 220—240 кілограмів сонячних ягід, перелічити важко. — Їх десятки. І хоч багато з них уперше на виноградних плантаціях, дехто до цього уяви не мав, яка то непроста справа збирати гібридний виноград, — кожен швидко при звичався, працює так, як велить комсомольське сумління. Знають, бо, що й від їх праці великою мірою залежить доля врошеного врожаю, а значить, — економіка господарства, достаток рідного народу.

А змагаються студентські бригади, ланки під лозунгом: «60-річчю ВЛКСМ — ударну працю!».

В колгоспі подбали про створення студентам найкращих умов для праці й відпочинку. Розміщені вони в гостинних будинках колгоспників, харчують їх щедро, по селянському. У поле й з поля — автомашинами. А настає вечір — танці, музика біля клубу, концерти студентської художньої самодіяльності.

В. ЗАДОРЖНИЙ.

МОСТИ ДРУЖБИ

Вузи обмінюються досвідом

◆ ПЕРШИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ І СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ ОДЕСЬКИМ І СЕГЕДСЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ПІДПИСАНО 13 РОКІВ ТОМУ.

Якось восени до редакції зайшла четвертокурсниця філфаку Наталка Романовська. Вона принесла замітку, що називалася «Спогади про Угорщину». Разом зі своїми однокурсницями дівчина побувала влітку в угорському таборі російської мови. 30 філологів — майбутніх фахівців російської мови і літератури — створювали мовне середовище, таке необхідне для угорських гімназистів, які вивчають російську мову. В замітці розповідалось не лише про будні табору, але й про ту непередавану атмосферу дружби, взаєморозуміння між молодими людьми з Радянського Союзу й Угорщини.

Потім нам довелося розмовляти з доцентом геолого-географічного факультету І. М. Волошиним, який керував місячною практикою студентів географів ОДУ в Сегедському університеті. Він теж згадував надзвичайно щире гостинність угорських побратимів, яка виявлялася на кожному кроці.

Голова Одеського обласного відділення Товариства радянсько-угорської дружби, ректор університету професор В. В. Сердюк розповідає: — Перший договір про дружбу і співробітництво між Одеським та Сегедським університетами строком на 5 років був вироблений і підписаний у 1965 році. Після цього такі договори ми укладаємо кожні 5 років. На їх основі складаються щорічні робочі плани, для підписання яких, як і договорів, в Одесі або в Сегеді збираються делегації двох вузів.

Які ж практичні результати співробітництва наших вузів?

Проведення спільних наукових досліджень і глибоке ознайомлення з результатами, досягнутими в певній галузі вченими одного з вузів, сприяє підвищенню кваліфікації викладачів. Це особливо яскраво проявляється при написанні і захисті дисертаційних робіт на основі взаємних відряджень і стажувань. Ось, наприклад, ад'юнкт Сегедського університету Йозеф Кишпетер в своїй кандидатській дисертації використав матеріали спільних наукових досліджень кафедри експериментальної фізики ОДУ та інституту фізики Сегедського університету.

Проблеми «Роль держави у розвитку кооперативно-колгоспного виробництва» присвятили свої дисертації аспіранти ОДУ та Сегедського

університету П. Редько і Міклош Шипош. При написанні дисертації наш угорський колега проходив стажування у нас в університеті, його керівником був завідувач кафедрою політекономії професор О. Г. Лобунець.

Та не лише дисертаційні роботи є результатом співробітництва наших вчених. За останні три роки викладачі і вчені Одеського та Сегедського університетів опублікували понад 30 спільних статей в угорських і радянських журналах. Особливу роль відіграє співробітництво кафедр наукового комунізму, політекономії і філософії.

Ректора доповнює начальник відділу по зарубіжних зв'язках університету К. К. Писін:

— Лише минулого року до нашого університету приїшло одинадцять представників угорського університету-побратима. Метою відряджень було читання лекцій, стажування, наукові конференції, обмін досвідом тощо. Угорщину відвідали завідувач кафедрою наукового комунізму доцент Д. М. Щербаків, професор юридичного факультету Є. В. Додін і заступник декана фізичного факультету доцент Г. Г. Чересюк...

Договір про дружбу і співробітництво між ОДУ ім. І. І. Мечникова та Сегедським університетом імені Аттилі Йожефа передбачає не лише ось такі суто наукові і навчальні зв'язки. Як розповів секретар комітету комсомолу університету Юрій Немченко, тісні контакти існують між комсомольськими організаціями двох вузів. Під час перебування угорських друзів у нас влаштовуються надзвичайно цікаві вечори інтернаціональної дружби, зустрічі з одеськими студентами. Ось уже ряд років університетський студентський будівельний загін «Сегед» щоліта виїжджає до Угорщини. Хлопці й дівчата працюють на будовах народного господарства братньої країни, встигають добре познайомитися з Угорщиною.

Закінчити цю коротку розповідь про дружбу вузів-побратимів хочеться словами ректора Сегедського університету Дьєрля Анталфі: «Зв'язки наших вузів природно впливають у співробітництво наших міст, наших країн. Ця дружба народжена часом, епохою будівництва комуністичного суспільства».

В. ВІЛОЗЕРКО.

Матеріали, присвячені Тижню дружби Чонградської і Одеської областей, читайте на 2-й та 3-й стор.

◆ ЛИСТ ДО РЕДАКЦІ

Лекції трудівникам села

Викладачі кафедри історії КПРС Одеського державного університету — часті гості нашого Іванівського району. В гарячу пору жнивного комплексу вони побували в багатьох господарствах і виступили з лекціями перед трудівниками.

А нещодавно лектори організували в селищі Петрівка День науки. Кандидати історичних наук В. П. Захаров, Я. М. Штернштейн, П. С. Столяр, викладачі Є. І. Дятлов, В. І. Возводін завітали на всі промислові підприємства, в школи селища.

Під час зустрічей з робітниками, вчителями і учнями

лектори прочитали лекції на такі теми: «Зростання і роль КПРС в будівництві комунізму», «Зовнішньополітичний курс партії», «Міжнародний огляд», «Доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ», «Книги Л. І. Брежнєва «Мала Земля» та «Відродження».

Цікаві, змістовні лекції дуже сподобались петрівчанам.

Т. ЖИТКОВА, відповідальний секретар районного товариства «Знання».

С. М. Т. Іванівка.

ОБЛАСТЬ ЧОНГРАД

Територія області складає 4262,5 км², чисельність населення—452600 чоловік. Обласний центр Сегед — відомий навчальний, культурний та науковий центр країни. В місті два університети, кілька інститутів та науково-дослідних центрів.

Найважливіші природні багатства області — нафта і газ. Область Чонград стоїть на першому місці в країні по кількості цілющих і гарячих джерел. За останні три десятиліття внаслідок швидкого індустріального розвитку промислова структура області суттєво змінилася. Добуток нафти і природного газу нині став однією з найважливіших індустріальних галузей області. Крім того, в області розвинуті такі галузі важкої промисловості, як виробництво машин і машинного обладнання, гірничо-добувна, хімічна промисловість, виробництво електричних машин і апаратури, виробів широкого вжитку, транспортних засобів і приладобудування.

Внаслідок природних особливостей і виробничих традицій сільське господарство області вже перед другою світовою війною характеризувалося великими досягненнями у вирощуванні багатьох культур. Зокрема, міжнародною популярністю користуються сегедські паприка й цибуля. Після війни розвинулося садівництво, вирощуються в основному персик і зимові сорти яблук, що користуються попитом на світовому ринку. Значний експорт здійснюється в овочівництві. В області працює 7 держгоспів, близько 100 сільськогосподарських виробничих і 18 галузевих кооперативів.

Область Чонград і польська Лодзь — області-побратими. Містами побратимами Сегеда стали фінський Турку та радянська Одеса.

В гостях у школярів

Нещодавно одна з груп угорських студентів відвідали середню школу ім. Добровольського. Нас запросив туди десятий клас.

Знайомство зі школою почалося з інтерв'ю. Потім ми оглянули музей Г. Т. Добровольського — радянського космонавта, який вчився і закінчив цю школу. В музеї багато цікавих фотографій з життя Г. Т. Добровольського і інших радянських космонавтів, альбоми.

Потім наш викладач делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ Л. В. Дрепіна розповіла старшокласникам про роботу форуму молоді.

Десятикласники цікавилися життям і діяльністю молоді Угорщини. Наша бесіда була дуже цікавою, дружньою.

Так ми дізналися, як вчать і як живуть радянські школярі.

КАТАЛІН БЕСЕ,
студентка
Угорська
Народна Республіка.

ЯК У РІДНОМУ ДОМІ

Шостий рік приїжджають угорські студенти на шеститижневі курси російської мови при Одеському університеті. На початку вересня прибула чергова група у складі 50 чоловік — студенти чотирьох педагогічних вузів Угорщини, які готуються до викладання російської мови й літератури у загальноосвітніх школах.

Наші співвітчизники цікавляться життям, економічними досягненнями, культурою радянського народу. Тож, повернувшись додому, теперішні стажисти матимуть багато чого розповісти.

В Одесі студенти скрізь відчувають щире ставлення, турботу. Умови для навчання і відпочинку чудові. Лекції читають досвідчені викладачі. З великим інтересом угорська молодь слухає розповіді про досягнення радянського народу в будівництві соціалізму й комунізму, про нову Конституцію Союзу Радянських Соціалістичних Республік, боротьбу КПРС і Радянського уряду за міцний мир на планеті. Цікаво проходять лекції й практичні заняття з російської літератури, на яких студенти знайомляться з творами класиків,

сучасних радянських письменників.

Багато уваги приділяється розмовній мові. Їй відведено майже половину часу, передбаченого програмою. І, звичайно, ніщо так не сприяє засвоєнню мовних навиків, як спілкування з радянськими ровесниками, ознайомлення з історичними й культурними пам'ятниками Одеси, відвідування концертів, вистав тощо.

Надзвичайно багато вражень приносить кожний день, а особливо вихідні. Щосуботи й неділі організовуються екскурсії в музеї, по пам'ятних місцях, в міста Іллічівськ, Кишинів, Ялту.

Як викладач, я можу з певністю сказати, що ці курси мають велике значення в підготовці і вихованні наших студентів. Спілкування з радянськими людьми, ознайомлення з їх історією, культурою, побутом, працею і досягненнями виховують почуття пролетарського інтернаціоналізму, підвищують загальний культурний рівень майбутніх педагогів. Такі контакти сприяють зближенню наших народів, зміцненню дружби.

Свої щирі почуття, симпатії до радянського народу,

народу — друга майбутні педагоги передаватимуть своїм вихованцям, як це вже роблять їхні старші колеги, що побували в Радянському Союзі в минулі роки.

Я розмовляв зі студентками про перші враження від Одеси. Це було напередодні Тижня дружби трудящих Одеської і Чонградської областей. Дівчата були дуже схвильовані цією подією. Ще б пак, приємно дізнатися, що твій рідний край, твоє місто тут в центрі уваги.

Корінна сегедка Агнеш Тот зачарована Одесою і Чорним морем.

— Ніколи не забуду своєї зустрічі з цим чудовим містом. Відразу по приїзді побігла на Приморський бульвар і довго стояла на Пютьомкінських сходах. Аж не віриться, що я побувала на місці таких знаменитих подій! — захоплено розповідає вона.

— Ми вчора до сліз розхвилювалися, коли побачили, як наречені покладають квіти до пам'ятника Невідомому матросові. Прекрасний звичай! — схвильовано продовжила Юдіт Сюч.

Агнеш Коллар пригадала, як усі зраділи, коли розкривши газету «Комсомольська іскра», побачили там

вірші сегедських поетів.

Агнеш Коллар збирає плаівки із записами народних пісень. За недовгий час перебування в Одесі вона вже збрала чималу колекцію українських.

Агнеш Тот, Юдіт Сюч, Агнеш Коллар з Чонградської області. У ці дні друзі часто розпитують їх про зв'язки побратимів. Студенти писали твір на цю тему.

Ержебет Піпіш і Ірен Конья представляють Бекешську область, у якої тісні контакти з пензенцями. Магдіна Ясапаті розповіла багато цікавого про дружбу трудящих Сольнокської області і Естонської РСР, Ева Барта — про Бачську і Кримську області.

Чудове це почуття — дружба. Автору цих рядків пощастило вже десятий раз відвідати вашу чудову країну. Побував я в різних містах і місцевостях — Казахстані, Чуваській АРСР, на Україні, і щоразу переконався в дружньому до нас ставленні, щирості радянських людей. Справедливо про це сказав товариш Л. І. Брежнев, що радянсько-угорська дружба стала надбанням мільйонів радянських і угорських трудящих.

ЛАСЛО ЗАХЕМСКИ,
старший викладач
педінституту імені
Хо Ши Міна, УНР.

МОСТИ ДРУЖБИ

ДО ТИЖНЯ ДРУЖБИ ТРУДЯЩИХ ЧОНГРАДСЬКОЇ І ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ.

З Угорщини братньої повернувшись

ТРІЧІ мені довелось побувати на землях Угорщини. І кожного разу по-новому сприймалось бачене і почуте.

...То були важкі, тривожні місяці кінця 1944 і початку 1945 року. Кожен день наблюдав жаданий час Перемоги. Відчуваючи свою повну приреченість, неминучу відплату за вчинений злочин проти людства, гітлерівська кліка робить відчайдушну спробу відтягти подальше момент остаточного краху, не рахуючись ні з якими людськими жертвами.

Надзвичайно складною в той час виявилась обстановка для ряду з'єднань і частин Третього Українського фронту в районі м. Секешфехервара, озера Балатон. Тут відбулися виключно важкі, кровопролитні бої. В них довелось взяти безпосередню участь нашому 140-му мінометному полку. І ці місяці, як і Чекаль, Надьканіж, Бічке, залишилися глибокими зарубками в пам'яті моїх однопольчан. Разом зі своїми солдатами, розвідниками Костем Петровим, Леонідом Плаксієм, П. Косигіном, зв'язковцями Віктором Фірсовим, Григорієм Ареф'євим довелось форсувати Дунай з тими піхотними частинами, які відвойовували плацдарм на березі ріки в районі Бездамі. Занадто широкою здавалась вона тоді, коли довелось її перепливати під кулеметно-гарматним вогнем ворога.

Тут, на угорській землі, вершили свій ратний подвиг батареї Микола Артамонов, Григорій Блинов, Павло Мазін, Георгій Цикатунов, Іван Тимошенко, Григорій Кондраков, Петро Хаблов, Петро Фільберт, Володимир Неплюєв, Намаз Гусейнов, Ібрагім Дедабаєв, Бартов Ала кулі...

За виключну мужність, про-

явлену в боях по звільненню Угорщини, наш полк двічі одержав подяку Верховного Головнокомандування і був нагороджений орденом Олександра Невського. Після звільнення Угорщини бойовий шлях нашого полку проліг в напрямку столиці Австрії — Відня...

Тоді, в ті важкі часи з фашистськими полчищами народжувався нова Угорщина, Угорщина соціалістична народжувався її нова армія.

Вдруге мені довелось побувати вже в Угорській Народній Республіці влітку 1973 року. Живучи в готелі «Інтерпрес» на березі Балатона, я мав можливість відвідати навколишні міста і села. Скрізь відчувалася трудівничий ритм. То йшов уже третій десяток років соціалістичних перетворень. Було радісно за ті досягнення, які здобути угорським народом в будівництві нового суспільства, що з особливою наочністю проявляється у зрослому добробуті широких народних мас, у культурі побуту.

В час війни в Шюфоці мені довелось поховати загиблого воїна полку Екова Саїда. Однак могили нашого воїна, жодного її сліду мені не вдалося виявити, хоч місце було добре примітне. Стало прикро. Та це було передчасно. виявилось, що на околиці міста вдячні угорці створили кладовище загиблих радянських воїнів, сюди й було проведено перезахоронення останків полеглих.

Втретє мені довелось побувати в Угорщині з групою ви-

кладачів і студентів філологічного факультету університету. Ми їхали в м. Тату допомогти угорським гімназістам у вивченні російської мови. Чи міг я тоді у 1944—1945 році уявити, що в наступному доведеться вчити ще ненароджених угорських юнаків і юнок! Ніяка найліпша фантазія тоді цього не могла підказати...

Наш «Ікарус» мчить прекрасною трасою, долаючи кілометри за кілометрами. Перед очима пропливають добре оброблені поля та села і міста.

Проїздимо Татабаню — центр вугільної промисловості країни, ще кілька кілометрів і, на решті, м. Тата — наш кінцевий пункт. Уже п'ятий рік в приміщенні місцевої доброякісно збудованої, зі всіма зручностями сільськогосподарської школи щоплина збираються гімназисти старших класів кількох областей, щоб удосконалити свої знання російської мови. Цей табір являє собою своєрідний методичний центр країни по вивченню російської мови як іноземної. За його прикладом уже в Угорщині створено два інших подібних табори. В майбутньому йдеться про те, щоб в кожній області був такий літній табір по вивченню російської мови. Кілька таких таборів для угорських учнів є і в Радянському Союзі, куди вони приїздять щоліта.

З перших днів перебування в таборі встановлюються між учнями і студентами, викладачами дружні взаємини. Радієш, бачачи цих юних громадян, допитливих, якимось внутрішньо

осяених в своєму устремлінні якомога більше пізнати країну Жовтня, вивчити мову великого Леніна. Наші викладачі, наші студенти не рахуються ні з часом, ні з затратою сил, докладають усіх зусиль, щоб допомогти своїм юним друзям в їх нелегкому труді. Разом з ними вони беруть участь в суспільно-корисній праці по упорядкуванні міста, в екскурсіях в Естергом, Дьєр і інші міста. В основу вивчення мови покладено гуманістичне начало: виховання громадянина соціалістичної Вітчизни.

Успішній роботі табору сприяє постійна увага партійних і державних органів.

Дивлюсь на мирне життя Республіки, на її багаті ниви, на ритм праці заводів і фабрик, на виключну старанність гімназистів у вивченні російської мови і їх жадобу побувати в нашій країні і переконаюся, що недаром пролито стільки крові радянських людей, недаром віддано стільки життя в ім'я тих великих соціалістичних перетворень і звершень, якими позначене сьогодення угорського народу, в ім'я тих великих накреслень, які намітив XI з'їзд Угорської соціалістичної робітничої партії.

П. МАРКУШЕВСЬКИЙ,
доцент кафедри
української літератури,
колишній командир
Першої батареї 140 ордену
Олександра Невського
мінометного полку.

Вчимо російську мову...

Вже 20 років існує Товариство радянсько-угорської дружби. Одеський державний університет є колективним його членом. Голова правління обласного відділення цього Товариства — ректор нашого університету професор В. В. Сердюк. Цілком зрозуміло, що зв'язки наші з колегами з братньої країни досить великі.

Однією з форм дружніх зв'язків і співробітництва нашого університету з вузами Угорщини стало стажування угорських студентів — майбутніх спеціалістів з російської філології на 6-тижневих постійних курсах при кафедрі російської мови для іноземних студентів.

З якими думками, почуттями, мріями прийшли вони в Радянський Союз? Ось що розповідають угорські студенти.

АГНЕСЬ ТОТ:

— Я прийшла із Сегеда, в якому постійно живу і навчаюсь. Він розташований на півдні Угорщини і його називають «містом сонячного світла». Мені приємно відзначити, що вашу красуню Одесу з повним правом теж можна назвати містом сонячного сяйва і тепла.

Обидва наші міста люблять відвідувати туристи, тут є багато цікавого, привабливого, неповторного.

Відомо, що братні стосунки Одеси і Сегеда мають багаторічні традиції, а почалося все ще відтоді, як війська другого Українського фронту під командуванням маршала Р. Я. Малиновського визволили Сегед від фашистського ярма.

На лівому березі Тиси знаходиться новий Сегед, де на ознаменування нашої дружби красивий, сучасний район носить назву Одеса. А тут, у вас, нам показали вулицю Сегедську.

Тісні економічні зв'язки існують між Одесою і Сегедом, Одеською і Чонградською областями. Минулого року проводились Дні Одеської області в Чонградській області. До нас прийжджали ветерани війни, передовики виробництва, інженери, викладачі, вчені, художники, письменники.

ЖУЖАННА БАРНА:

— Після закінчення навчання хочу викладати угорську і російську мови і літературу в селі чи невеличкому містечку. Мені хотілося б організувати гурток російської літератури. Тоді діти матимуть змогу краще і більше дізнатись про Радянський Союз. Я з радістю познайомлю їх з чудовими творами російських і радянських письменників і поетів.

АНІК КАТАЛІН:

— Мене цікавить історія і культура першої в світі Країни Рад. Я дуже люблю російську мову, і мені б хотілось прочитати в оригіналі твори Пушкіна, Лермонтова, Толстого, Маяковського, Шолохова. Тому я зраділа, коли дізналась про поїздку в Одесу. Сподіваюсь, що в Одесі, за 6 тижнів ми встигнемо багато чого зробити. Адже для того, щоб передати учням знання, насамперед потрібно чимало попрацювати мені самій. А для цього в Одеському університеті нам створили всі умови.

МАРІЯ БІАЧИЧ:

— Я вже багато читала про історію СРСР, а тепер з'явилась можливість для власного знайомства з вашою країною. І коли я стану вчителькою, то зможу розповісти дітям не тільки те, що читала, а й про побачене в Радянському Союзі.

ЕРЖЕБЕТ ЕММЕР:

— Наша країна, як і інші

соціалістичні країни, вдячна радянському народу за звільнення від фашизму. Радянський Союз допомагає нам йти по шляху соціалізму до світлої мети. Я хочу познайомитись тут, в Одесі, з цими гостинними, дружелюбними, широкими людьми, які готові завжди прийти на допомогу.

* * *

Ми попросили прокоментувати ці рядки завідувачу кафедрою російської мови для іноземних студентів доцента М. Ф. Турутіну.

— Приємно читати ці висловлювання майбутніх угорських філологів. У нас в університеті навчається приблизно 350 іноземних студентів з 42 країн світу. І кожному з них допомагають оволодіти російською мовою викладачі нашої кафедри. Багато уваги приділяємо ми підготовці майбутніх угорських спеціалістів з російської філології. Щороку стажування у нас проходять студенти з Будапештського і Сегедського університетів, багатьох педінститутів Угорщини. Під час 6-тижневого стажування, крім практичних занять з граматики, фонетики, розмовної практики, лексики, вони знайомляться з визначними місцями Одеси, бувають у школах, на підприємствах, в театрах, організуємо їм поїздки в Ялту і Кишинів.

Знаменно, що перебування першої в цьому учбовому році групи угорських студентів співпало з підготовкою до святкування Тижня Одеської і Чонградської областей. Це ще одне яскраве свідчення міцної радянсько-угорської дружби.

К. ЄВДОКИМОВА,
співробітниця кафедри російської мови для іноземних студентів.

СПІВДРУЖНІСТЬ ГЕОГРАФІВ

Співдружність між географами Одеського та Сегедського університетів бере початок в 1968 році, коли до нашого університету прибули вчені-географи Сегедського університету професор Ласло Якуч і доцент Михайл Андо. В 1968 році відбувся і перший взаємний обмін студентами-географами, які з того часу щороку таким чином проходять виробничо-ознайомчу практику. В цьому році така практика проходила водинадцять. За ці роки практикою охоплено близько 200 студентів та 20 викладачів нашого університету.

20 червня 1978 року група в складі 18 студентів-географів IV курсу прибула в Сегед. Розмістившись в новому 9-поверховому гуртожитку та трохи відпочинши, ми зустрілись з завідувачем кафедрою фізгеографії професором Ласло Якур, який поздоровив нас з прибуттям в їхній університет та познайомив з планом практики. Наступного дня автобусом в супроводі доцента Кевей Ілане і аспіранта Габора Мезеші ми відправились до Будапешта. По дорозі милувались обширною Угорською рівниною Альфельд.

Протягом трьох днів в Будапешті ми здійснили екскурсії на Гору Гелерт, де оглянули пам'ятник воїнам Радянської Армії, в Рибальський бастион і храм Матіаша, в Національну картинну галерею,

в новий житловий район міста, на розкопки древнього міста. Увечері з Гори Гелерт милувались панорамною нічною Будапешта, Дунаєм і його мостами. Зробили автобусну подорож на озеро Балатон, купались в ньому, переправлялись паромом на протилежний берег озера. Дуже цікавою була подорож вздовж лівого берега Дунаю, від Будапешта до Вишеградської цитаделі та древньої столиці Угорщини міста Екстергом на Дунаї.

Велике враження у нас залишилось від подорожі до Угорських Карпат.

Загальна протяжність нашої автобусної подорожі по УНР становить понад 1500 кілометрів.

Організовано і змістовно пройшли дні практики в місті Сегеді. Цікаво пройшов на факультеті вечір дружби, в якому брали участь студенти та викладачі Сегедського університету і нашої групи.

Для наших студентів до-

цент Михайл Андо прочитав лекцію «Ландшафти Угорської рівнини» з показом слайдів. Проведена екскурсія на Сегедський текстильний комбінат, один з найбільших в УНР.

Були також екскурсії по місту Сегеду, в Ботсад університету, Сегедський порт на Тисі, в долину річки Тиси, де в неї впадає річка Марош.

Таким чином, під час практики наші студенти ознайомились з природою і

господарством УНР, а також діяльністю географів Сегедського університету. Хочу підкреслити, що протягом всієї практики ми скрізь зустрічали ширий прийом і взаєморозуміння як з боку наших сегедських друзів, так і угорського народу.

Г. МІЩЕНКО,
доцент кафедри фізичної географії, керівник практики.

На знімку: географи ОДУ в Сегеді.

НОВИЙ ІСТОРИЧНИЙ РУБІЖ

◆ 7 ЖОВТНЯ РАДЯНСЬКИЙ НАРОД УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИВ ПЕРШУ РІЧНИЦЮ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ СРСР. ДО РЕДАКЦІЇ ПРОДОВЖУЮТЬ НАДХОДИТИ ВІДГУКИ НА ЦЮ ПОДІЮ. СЬОГОДНІ ПУБЛІКУЄМО ОДИН З НИХ.

День 7 жовтня 1977 року людство назвало історичним, а подію, що викликала захоплення усього світу, поставило в ряд епохальних. Того дня телебачення, радіо, преса рознесли по планеті хвилюючі урочисті слова:

— Виражаючи волю радянського народу, виконуючи його доручення, Верховна Рада СРСР прийняла нову Конституцію Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Затверджено Основний Закон першої в світі загальнонародної соціалістичної держави...

Цим урочистим актом конституційно закріплено новий історичний рубіж нашої країни на шляху до комунізму — побудову розвинутого соціалістичного суспільства. Великий Жовтень докорінно змінив долю нашої Батьківщини, яка сьогодні в розкві-

ті своїх творчих сил в авангарді соціалістичного прогресу впевнено крокує до світлих комуністичних висот. У нас побудовано суспільство могутньої, планомірно зростаючої економіки, неухильно піднесення добробуту і культури народу, соціально-політичної та ідейної єдності всіх класів і соціальних верств, непорушної дружби націй і народностей.

Нинішні наші звернення, досягнуті під керівництвом Комуністичної партії, — яме продовження справи Жовтня. Про це ми заявили на повний голос, приймаючи нову Конституцію СРСР — документ гуманізму і справедливості, дійсної свободи і справжньої демократії.

— Це той Основний Закон, яким ми чекали, — із задоволенням говорять усі радянські люди. — Він повністю відображає наші завойовання, наші сподівання і надії, правильно визначає наші права і обов'язки. Закріплюючи досягнуте, він відкриває перспективу дальшого розгортання комуністичного будівництва.

П. ГРЕБЕНЮК,
студент III курсу історичного факультету.

ня Червоної Армії, Військово-Морського Флоту.

З'їзд засудив капітулянтську діяльність «Нової опозиції» і заявив про непорушну вірність комсомолу генеральній лінії партії.

Прийнято рішення про перейменування РЛКСМ на Всесоюзну Ленінську Комуністичну Спілку Молоді. Затверджено новий Статут ВЛКСМ.

На з'їзді виступили М. І. Калінін, К. Є. Ворошилов, Е. Тельман.

VIII З'їзд ВЛКСМ

5—16 травня
1928 року.

1.084 делегати представляли 1 мільйон 960 тисяч комсомольців.

Виходячи з рішень XV з'їзду ВКП(б), з'їзд заклав комсомольські організації посилює організаційну та ідейно-виховну роботу серед усіх груп і категорій молоді з метою широко залучити молоде покоління до загальнонародної боротьби за успішне виконання планів першої п'ятирічки по будівництву промислових об'єктів, соціалістичної колективізації сільського господарства.

Разом з товариством «Геть, неписьменність!» і Наркомосвітою пройшло спеціальне засідання з'їзду, присвячене участі молоді в культурній революції.

На з'їзді виступили І. В. Сталін, М. І. Калінін, А. В. Луначарський, Н. К. Крупська.

На урочистому засіданні з'їзду комсомолу було вручено перший орден — орден Червоного Прапора.

IX З'їзд ВЛКСМ

16—26 січня
1931 року.

1.232 делегати представляли 2 мільйони 897 тисяч комсомольців.

З'їзд визначив завдання комсомольських організацій у боротьбі за виконання п'ятирічки за чотири роки, завершення побудови фундаменту соціалістичної економіки СРСР, всемірно розвиваючи з цією метою соціалістичне змагання, ударництво та інші трудові патріотичні починання.

(Далі буде).

Це твоя і моя біографія

(Продовження.)

VI З'їзд РЛКСМ

12—18 липня
1924 року.

996 делегатів з'їзду представляли 822 тисячі комсомольців.

На першому урочистому засіданні з'їзд прийняв ім'я Леніна і перейменував РЛКСМ на Російську Ленінську Комуністичну Спілку Молоді (РЛКСМ).

Головну увагу з'їзд приділив питанням політичного виховання молоді, участі комсомолу в економічному будівництві, роботі серед робітничої, селянської молоді, дітей.

У своєму маніфесті, звертаючись до всіх комсомольців, до всієї робітничо-селянської молоді в зв'язку з прийняттям імені В. І. Леніна, з'їзд закликав підрастаюче покоління під керівництвом партії оволодіти лєнінізмом, невтомно трудитися, щоб виконати лєнінські заповіді.

VII З'їзд ВЛКСМ

11—12 березня
1926 року.

1.462 делегати представляли 1 мільйон 780 тисяч комсомольців.

Одногачно підтримавши рішення XIV з'їзду ВКП(б), VII з'їзд закликав комсомольські організації, всю молоді брати активну участь у соціалістичній індустріалізації країни і кооперуванні села.

Спеціальне засідання було присвячене завданням зміцнен-

ТРУДОВИЙ ДЕСАНТ ПЕРШОКУРСНИКІВ

У МІСТІ прихід осені ще не так відчутний. Вдень, бува, асфальт по-літньому нагрівається, і в піджаку чи в теплій кофтині ходити жарко. Інша річ — за містом, на степових просторах. До ніжної зелені озимини і чорноти свіжозораних полів все більше доливаються дивні багряно-жовті барви лісосмуг. Свіжий вітерець вдень і справжня прохолода вночі нагадують: осінь прийшла, поспішай, хліборобе!

Так, дійсно, треба поспішати. Днями, днями, вдарять приморозки, і те, що не встигли зібрати з осінніх щедрих ланів, може загинути. Турботою про врожай і продиктовані заходи, яких вживають обласні партійні і радянські органи. Оголошено ударний декадник по завершенню осінніх польових робіт.

Студенти нашого університету і педагогічного інституту закликали усіх студентів, учнів технікумів і професійно-технічних училищ розгорнути широке змагання за надання максимальної допомоги трудівникам села на завершальній стадії сільськогосподарських робіт. В ударному декаднику беруть участь не лише старшокурсники, а й студенти перших курсів: на два тижні й вони виїхали в райони на допомогу сільським трудівникам.

Сьогоднішня наша розповідь — про трудовий десант першокурсників. Він — досить численний. Понад 800 молодих, завзятих хлопців і дівчат виїхали в господарства Овідіюльського та Білгород-Дністровського районів на збирання винограду. Ми побували в двох господарствах.

Колгосп «Розквіт» Білгород-Дністровського району. На виноградних плантаціях тут пораняться першокурсники фізичного факультету. В момент нашого приїзду була обідня перерва. Сюди, прямо в поле, студентам привезли гарячу, добре приготовлену страву. Після обіду — політінформація. Її провів старший групи Б. А. Алтоїз. Дочекавшись, коли студенти розійдуться по рядках, розов'яємо з Бори-

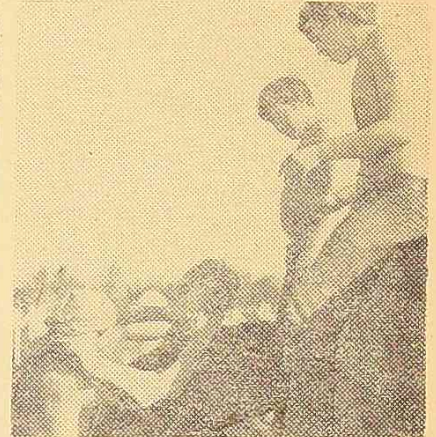
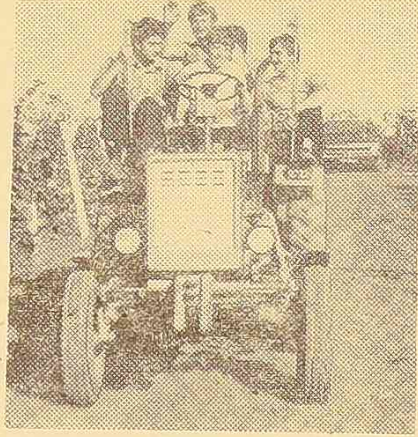
сом Анатолійовичем.

— Всі наші хлопці й дівчата, — розповідає він, — працюють ланками по 9—13 чоловік. Студент-ланковий повністю веде облік зібраного винограду, а потім на оперативній нараді доповідає про результати роботи своєї ланки за день. Тут же, на оперативці, визначаються як передові ланки, так і окремі студенти, що домоглися найвищого виробітку. Прізвища передовиків одразу з'являються в бойових листках. Наприклад, у випусковій бойового листка за 7 жовтня кращими були названі ланки О. Будяченко, О. Сайка та Т. Храмової. Як свідчить листок, найкраще в той день попрацювали В. Герасютенко (170% нор-

ми), І. Дулапчі, В. Зінченко, Н. Горон, В. Бабин (всі 140% норми). Тут же й прізвища вантажників А. Городиського та Л. Герцмана.

Серед фізиків, які працюють в «Розквіті», розгорнулося соціалістичне змагання. Кожна ланка прагне вийти вперед, домогтися рекордного виробітку.

А поруч, в сусідньому селі, в колгоспі «Скра» на винограднику працюють першокурсники англійського та німецького відділень факультету романогерманської філології. І правління колгоспу, і керівництво факультету задоволені роботою першокурсників, а ті в свою чергу намагаються з дня у день працювати краще,

чимдалі більше збирати за день винограду. А виробіток у студентів чималий. Наприклад, в день свята — річниці нової Конституції СРСР — хлопці й дівчата відправили з плантації на переробку 10 тонн винограду.

Перед у соціалістичному змаганні веде ланка Лариси Войтків (німецьке відділення). Сім дівчат збирають щодня майже 2,5 тонни сонячних грон. Кожна виконує по півтори норми.

...Ми вихопили лише два фрагменти з великої студентської битви за врожай, два фрагменти трудового десанту першокурсників, що триває нині на ланах. Але й вони, оці два штрихи, яскраво свідчать

про те, що студенти наші працюють на совість, по-комсомольськи. Та інакше й бути не може: 60-ті роковини ВЛКСМ незабаром, і кожна комсомольська група, кожен студент-комсомолец прагнуть підготувати ювілейні й свої добрі трудові подарунки.

В. ГОМІН,
наш спецкор.

◆ Лариса Войтків — ланкова передової ланки дівчат-першокурниць факультету РГФ;
◆ Оленсі Сайно та Олена Будяченко, першокурсники фізичного факультету;
◆ вантажники;
◆ через годину виноград, зібраний студентами, потрапить на винзавод;
Фото М. Задорожного.

◆ КЛУБ ЦІКАВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

Від «Артлото» до «Учителя танців»

...Вже коли він був широко відомим як ведучий популярної програми «Артлото», на телестудію прийшов лист: «Шановний товаришу Чеханков! У вас такі добрі і чуйні очі. Ви ні в чому не можете відмовити. Пришліть, будь ласка, фотографію Мусліма Магомаєва».

Ось такий несподіваний удар може інколи нанести доля! Про цей випадок Федір Чеханков згадує тепер з посмішкою, хоча тоді йому було не до сміху.

Коли готувалася перша передача «Артлото», вийшло так, що терміново довелось шукати нових ведучих замість намічених раніше. Вибір прийшовся на молодого актора Центрального театру Радянської Армії Федора Чеханкова. Його партнершою стала Жанна Горошеня.

Дебют видався вдалим, на першу передачу відгукнулося три мільйони телеглядачів. Так для Федора Чеханкова відбувся крутий поворот в його акторській долі, і зустрічі з ним на голубому екрані стали жаданими для баг-

атьох любителів естрадної пісні.

Телеглядачі — народ вимогливий. Догодити йому надзвичайно важко. Кожну нову передачу вони зустрічають з відомою долею скептицизму. А згадайте, скільки ведучих змінювалося в «Клубі кіномандрівок» чи в програмі «У світі тварин». Не кажучи вже про те, скільки доводиться потерпати від глядачів нашим спортивним коментаторам.

Від ведучого телепрограми «Артлото» вимагалися і неабиякі музичні дані, і вміння швидко знайти контакт з аудиторією, і тонке почуття гумору... Словом, нелегко бути «хазяїном» такої популярної програми, вчитися довелось буквально на ходу. Глядачі майже одразу признали його, хоча на перших порах приходили в студію і обурливі листи, автори яких рішуче вимагали «відставки» Чеханкова. Але потім справи пішли на лад — росла популярність передач і авторитет його ведучого. Федору Чеханкову довелось

вести «Артлото» з Жанною Горошеною, Ларисою Голубкіною, іншими акторами. Найбільш вдалим вийшов дует з Людмилою Сенчиною. А потім в ефір вийшла остання програма «Артлото». Мода на цю передачу пройшла, і прийшла пора розлучитися з багатомільйонною аудиторією телеглядачів. Але й зараз, коли лине мелодія, що кликала нас до екранів суботніх вечорами, ми згадуємо чарівливого ведучого «Артлото».

Федір Чеханков нині один з провідних акторів Центрального театру Радянської Армії. Грає ролі серйозні та комедійні. Грає в спектаклях класичних і сучасних. Нещодавно йому аплодували одеські глядачі — він приїздив до Одеси на гастролі.

Ну, а як же з голубим екраном? Думається, що коли вже зустрів з масовим глядачем і відбулася, і була вона приємною, то зустріч ця — не остання.

А. ГУНЧЕНКО.

РОЗПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА
на університетську багатотиражну газету
«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА НА РІК — 80 коп.

РОЗНАРЯДКА НА ФАКУЛЬТЕТИ, КАФЕДРИ, НАУКОВІ ПІДРОЗДІЛИ УНІВЕРСИТЕТУ БУДЕ РОЗІСЛАНА. ГРОШІ ЗА ПЕРЕДПЛАТУ ЗДАВАТИ ДО КАСИ УНІВЕРСИТЕТУ, А КОРІНЕЦЬ КВИТАНЦІ СЛІД ПРЕД'ЯВИТИ В РЕДАКЦІЮ.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова. (На украинском языке).

ВИШІТЬ НАМ: 270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).